

Šlechtitelský plán české bagdety

Sjednocení typu u všech rázů.

Stále přetrvávají rozdíly v typu mezi čápký a plnobarevnými českými bagdetami. U čápků bylo použito ke zlepšení typu bílých plnobarevných bagdet, tím však došlo ke zhoršení kresby čápků. Je třeba se na tuto kresbu zaměřit přičemž však při výběru do chovu **má typ přednost** což platí pro všechny barevné a kresebné rázy.

U plnobarevných modrých přetrvávají i přes značné zlepšení nedostatky v typu. K jeho zlepšení bych doporučoval použít modré německé indiány dříve se již toto křížení osvědčilo u plnobarevných bílých a červených bagdet. Je však třeba u indiánů vybírat jedince kteří nemají propadlé zásobí jež se u německých indiánů často vyskytuje.

Zlepšení vitality a plodnosti

Odhaduji, že v současné době je chováno něco přes tisíc českých bagdet. Je to na počet barevných a kresebných rázů značně malý počet. V typu špičkových jedinců kteří jsou vzájemně nepřibuzní je ještě daleko méně. Důsledkem je častá příbuzenská plemenitba a z ní vyplývající snížení vitality a plodnosti.

U české bagdety se proto neobejdeme bez vzájemného páření různých barevných a kresebných rázů. Z cizích plemen je možné doporučit hlavně německého indiána s kterým má česká bagdeta společný původ. V první generaci potomků je však třeba počítat ze ztrátou bílých kreseb na bázi recesivního genu pencil (pc), a to i při použití homozygotních jedinců v tomto genu (pigrů).

Plemenné znaky – popis a návrhy na vylepšení

Když hovoříme o typu jde nám hlavně o **statnou postavu s širokou hrudí, nesmí působit dojmem dlouhého holuba. Silný, tupý, široce nasazený zobák navazující na linii plného čela tvořící s temenem a záhlavím plynulý oblouk.** To je základ který by měla splňovat každá česká bagdeta zařazovaná do chovu. Dokud neupevníme tyto základní plemenné znaky nepohnem se v chovu dál.

Dalším důležitým znakem který by neměl být opomíjen je barva a struktura obočnice. Jemná karmínově červená obočnice dotváří krásu hlavy a není žádný důvod tolerovat hrubé a světlé obočnice které kazí celkový dojem kterým na nás holub působí.

Vzácné barevné a kresebné rázy

Mezi nejvzácnější barvy u české bagdety v současnosti patří žlutá barva a to ve všech kresbách. Pohlavně vázaný gen (d) řídicí stupeň rozředění pigmentu v peří a zároveň ztrátu ochmýření u holoubat, vytváří žlutou barvu rozředěním červeně zbarveného opeření gen (d) je

v současnosti málo rozšířen i u ostatních rázů jako šedohnědá (kaštanová). Pozor u české bagdety pod názvem kaštanová jsou dvě barvy zcela jiného genetického základu a to hnědá a šedohnědá. Kříženci takto zbarvených jedinců jsou velmi často černě zbarveni. Většina kaštanových holubů kteří jsou v současnosti vystavováni je hnědá, kdežto šedohnědá je vzácná.

Málo chováni jsou pigři i když gen (pc) který kresbu způsobuje je přítomen u všech bělopruhých rázů. Překážkou jsou hlavně klínky v očích které se v odchovech pigrů stále vyskytují a problémy s rovnoměrností rozložení barvy. Důvodem menšího rozšíření tohoto líbivého rázu je jeho obtížnost. Při anketě chovatelů české bagdety v Heřmanově Městci v roce 1937 vystavování pigři měly všechny oči tmavé(vivové), jen někteří jedinci měli světlejší klínky v očích.

Samostatnou kapitolou jsou modré bělopruhé české bagdety. Staří pamětníci vzpomínají, že tento ráz byl v minulosti běžný a v kresbě pruhů často předstihoval ostatní barevné rázy bělopruhých holubů. Kamenem úrazu podle dochovaných obrázků je odlišný genetický základ modrých bělopruhých a ostatních barev. Na rozdíl od modrých bělopruhých kde bělopruhost byla způsobena genem dominantního opálu (Od) je u ostatních barevných rázů způsobena heterozygoty genu (pc). Dominantní opál má ještě v modré barvě tu výhodu, že zesvětloval sazovité zbarvení ve křídlech způsobené recesivním genem smoky (sy) který je u bagdet odpovědný za světlou barvu zobáku. V současnosti se tento gen(dominantní opál) u plnobarevných nevyskytuje a mají ho pouze někteří modří čapci. Pro dosažení původního modrého bělopruhého rázu je proto nutné použít modré čapky. Pozor jen někteří čapci jsou nositeli dominantního opálu. Poznají se podle charakteristického světlého pruhu v ocase.

Evidence chovů a chovaných jedinců

Nezbytnou součástí chovu je chovatelská evidence. Většina našich členů si evidenci vede ale není zvykem předávat informace o původu jedinců přenechaných jinému chovateli. Často tyto informace nejsou ani požadovány. Jako jediné řešení vidím, že základní informace budou uloženy ve veřejně přístupné centrální databázi. Bude dobré když by se povedlo shromáždit u jedinců zařazovaných v kalendářním roce do chovu mít uveden kromě čísla kroužku, roku narození jak chovného jedince tak i rodičů, barevný a kresebný ráz. Bylo by pak možné po několika letech evidence vyhledávat nepříbuzné jedince napříč chovateli.

Propagace plemene

Klub bude i nadále aktivní v obesílání výstav a to jak na místní úrovni tak na okrese a kraji. Celostátní výstavu i přes termín blízký konání speciální výstavy bradavičnatých plemen holubů se budeme snažit obeslat představiteli co největšího počtu chovaných rázů. Časopis svět holubů v čísle 4 se má zaměřit na českou bagdetu. Došlo k dohodě, že připravíme pro dané číslo některé materiály, tak aby bylo toto vydání čtenářsky zajímavé a propagovalo českou bagdetu mezi ostatními holubáři.

..

Zahraniční aktivity klubu

Kromě Evropské výstavy v Lipsku na konci roku 2012, kde členové klubu vystavením českých bagdet prezentovali úroveň našich chovů, se zaměříme na návštěvy větších zahraničních výstav a chovatelů příbuzných plemen.

Práce s posuzovateli

I do budoucna, nejlepší příležitostí, k vysvětlení představ kterým směrem by se měl vývoj české bagdety ubírat jsou speciální výstavy. Zde je koncentrováno nejvíce chovného materiálu většiny rázů. Na závěr posuzování jsou za přítomnosti vzdělavatele a předních chovatelů vybírání nejlepší jedinci a přitom poukazováno na přednosti a vady jednotlivých holubů.

Práce s členy klubu

Klub na podzim každoročně pořádá speciální výstavu bradavičnatých plemen holubů. Místem konání jsou tradičně Holice. Při této výstavě se koná členská schůze. Večer pak společné posezení včetně rodinných příslušníků s večeří, hudbou a tancem. Neméně důležitým aspektem života klubu jsou společné návštěvy u jednotlivých chovatelů. Jde o celodenní akci při které se scházíme u chovatelů v určité oblasti. Součástí jsou prohlídky chovů přímo v chovatelských zařízeních, posezení s občerstvením a přátelská diskuze.